

og Stævningen er fremlagt, opfordrer Rettens Formand Parterne til at erklære, om de have Indsigelser, at fremsføre mod nogen af Rettens Tilforordnede, hvilke Indsigelser de da strax have at fremsætte, forat de af Retten kunne tages under Paaskjendelse.

„Forsaavidt noget Medlem af Retten maa udtræde, foranlediger Formanden, at et andet Medlem uophødeligt indtræder i hans Sted.“

Forat Retten ikke ved enkelte Medlemmers tilfældige Fraværelse skal opholdes eller endog aldeles spildes, formener Udvalget, at en ny Paragraph bør indskydes imellem Udkastets §§ 15. og 16 af følgende Indhold:

„Naar den samlede Rigsret har paabegyndt en for samme indstævnt Sags Behandling, og senere enkelte Medlemmer ved tilfældige Omstændigheder ere forhindrede fra at deeltage i Forhandlingerne, kunne disse ikke desto mindre nyde Fremme, naar i det Mindste 3 Tjerdedele af Rettens Medlemmer deri deeltage, dog at Sagens Paaskjendelse skeer af den samlede Rigsret.“

ad § 16.

Udvalget indstillter, at i Paragraphens Slutning de Ord bør udgaae: „og meddeler samme skriftligen de Punkter, der ønskes Tiltalte eller Vidnerne forelagte til Besvarelse.“

ad § 17.

Udvalget formener, at Slutningen af første Punktum „hvilket da optages ved den samlede Rigsret og ledes af Rettens Formand“ kan udgaae, og istedet derfor sættes:

„hvilket optages ved Rigsretten og ledes af det af dens Medlemmer, til hvem den maatte overdrage det.“

Andet Punktum vil, som overflødig, kunne bortfalde.

ad § 18.

Udvalget foreslaaer, at efter Ordene „stævnedede mod“ i 7de Linie udgaaer den øvrige Deel af det tredie Punktum, og at der sættes

istedet „Varsel efter § 13“. Resten af § 18 bør efter vor Formening, tilligemed nogle yderligere Bestemmelser, hvorved Rigsretten bemyndiges til ved Udvalg af sin Midte at lade Forhører optage overalt i Landet, udgjøre en særegen Paragraph, der foreslaaes af følgende saaledes:

„Naar den med en Rigsrets sag forbundne Undersøgelses Omfang, Udstrækning eller øvrige Beskaffenhed maatte gjøre det nødvendigt, skal Rigsretten være bemyndiget til, paa Andragende af eller efter Overlæg med den offentlige Anklager, ved eet eller flere Udvalg affin Midte, hvilke dog hvert især ikke maa bestaae af et ringere Antal end 3 Medlemmer, at sætte sig som Forhørsret paa hvilket som helst Sted i Landet, den til Undersøgelsens hurtige og kraftige Fremme maatte finde Anledning til; og skalen saadan Forhørsret med Hensyn til Indkaldelse af Deponenter og Vidner, saavel som i Henseende til fængsling, Anholdelse, have samme Myndighed, som den samlede Rigsret.“

„Hvis Retten ikke finder det for nødvendigt, enten selv eller ved Udvalg af sin Midte at optage et Forhør, kan den forlange dette optaget ved den Jurisdiction, under hvilken de Vedkommende opholde sig, hvormed forholtes efter den almindelige Lovgivning, dog med den Forskjel, at Forhøret, naar Rigsretten ikke maatte have bestemt det Modsatte, optages offentligen, og at Anklageren og Tiltalte samt hans Forsvarer ere berettigede til at overvære alle Forhører, som optages i Sagen, hvorsom de tvende Sidstnævnte dertil blive at indstævne med det i forrige Paragraph bestemte Varsel, ligesom de, naar de ikke selv overvære samme, kunne forlange en særskilt Forsvarer af Øvrigheden beskicket til at paasee Tiltaltes Lørd under Forhørerne.“

„Udeblive de til at afgive Forklaring indkaldte Personer fra Rigs-